

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník XI

Číslo 4

Zadarmo

September 2009

EURÓPSKI OBČANIA

Európska únia je spolok 27 členských štátov, ktoré sa rozhodli spoločne vládnuť, aby ich obyvateľstvo bolo bezpečnejšie a bohatšie. Členstvo v EÚ umožňuje jednoduchšie cestovanie, nakupovanie, pracovanie a študovanie v ktoromkoľvek štáte. Jednotný trh a jednotná mena v mnohých krajinách zlepšujú kvalitu každodenného života. Byť občanom členského štátu znamená i to, že štát, v ktorom žijem, dosiahol určitý stupeň ekonomickej vyspelosti, že krajina je schopná prijať záväzky vyplývajúce z členstva, vrátane politických a hospodárskych cieľov a menovej únie. Štát, vyšší územný celok, obec – to všetko sú časti veľkého celku EÚ.

Počiatočné obavy v súvislosti so vstupom do EÚ a prechodom na spoločnú menu boli prirodzené, no dnes už pociťujeme výhody, ktoré sa netýkajú len jednotlivcov, ale i spoločných verejných vecí.

Žijeme v obci, ktorá je plynofikovaná, má vodovod, kanalizáciu, pribúdajú kvalitnejšie cesty, chodníky, zeleň, rekonštruujú sa verejné priestranstvá, zvyšuje sa kvalita služieb obyvateľstvu. Nie všetko, čo by sme chceli, sa dá urobiť ihneď. Tak, ako rozpočet EÚ má svoju príjmovú a výdavkovú časť, obdobne je to i s rozpočtom obce. Radi prijímame veci verejné, ktoré zvyšujú kvalitu nášho života. No rozpočet obce má i svoju príjmovú časť, ktorej súčasťou sú dane a poplatky od obyvateľstva. A tu sme pri plnení si povinností už menej európski. Nechcem sa dotknúť tých, čo si svoje povinnosti voči obci plnia svedomito a včas. Žiaľ, sú až neuveriteľné percentá tých, ktorí sú k termínom splatnosti ľahostajní. Áno, pociťujeme dôsledky hospodárskej krízy, mnohé rodiny viac ako inokedy zasiahla nezamestnanosť a finančná situácia je zložitá. Možno by sa vo výnimočných situáciách dalo dohodnúť na splátkach, či oddialiť úhradu poplatku. V mnohých prípadoch však poplatky v obecnej pokladni chýbajú i od občanov zo sociálne lepších domácností. Vari sa držia hesla: "Neplatí sused – nebudem ani ja!"? A zrazu niet vyspelého európskeho občana, ktorý by si vedel zrátať, že veľké investičné akcie sa dnes nezaobídu bez bankových úverov, ktoré treba splácať. Výnosy z daní a poplatkov sú príjmom rozpočtu, podmieňujúcim plynulé zabezpečenie jeho výdavkovej časti. Môže sa stať, že so zvyšujúcim sa počtom neplatičov vzrastú niektoré poplatky v prepočte na jedného obyvateľa a to sa už dotkne všetkých.

Preto nebudme len hrdými Európanmi – ale budme predovšetkým zodpovednými občanmi obce, krajiny a potom i medzinárodného spoločenstva.

Z.B.

Nešťastné tropické leto

Je za nami leto, pre mnohých najobľúbenejšie ročné obdobie. Vonku je nádherne slnečno, teplo. Vplyvom tohto slnečného žiarenia sú ľudia akási veselší a milší. Toto leto bolo opäť horúce, 35-stupňové horúčavy neboli žiadnou výnimočnou udalosťou už pre nikoho zo Slovákov. Búrka alebo letný dážď sa zjavili len výnimočne. Udalosti, ktoré sa cez leto stali však príliš veľa dôvodov na šťastie nedávali.

Jednou z tých udalostí bola určite tragédia na jednom z najväčších letných multikultúrnych festivalov na Slovensku, na Bažant Pohode 2009. Pohoda sa začala tento rok už vo štvrtok 16. júla. Prvé dva dni prebiehali úplne hladko, počasie festivalu prialo, ľudia sa bavili. Až v sobotu 18.7. sa z ničoho nič nad Trenčínom, kde sa Pohoda konala, zmenila obloha z modrej na čiernu, spustil sa silný nárazový vietor spolu s dažďom. Nárazy vetru nevydržal O2 stan. Ten sa zrútil na ľudí, ktorí sa tam skrývali pred dažďom. Výsledkom je mŕtvy 29-ročný muž a desiatky zranených. Pohoda bola po búrke ukončená. Organizátori vyjadrili svoj smútok nad celou touto záležitosťou. Priaznivcom Pohody však odkázali, že ďalší ročník Pohody tým nie je ohrozený.

Necelý mesiac po tejto tragédii Slovensko zasiahlo ďalšie nešťastie. 10. augusta došlo k výbuchu v uhoľnej bani v Handlovej, pri ktorom zahynulo 20 ľudí. Tento deň sa navždy zapíše do našej histórie ako deň, kedy došlo k najväčšiemu banskému nešťastiu. Každá pozostalá rodina dostala od vlády finančné odškodné. To iste pomôže vo finančnej situácii, ale člena rodiny im to už nevráti. Po tejto udalosti zosilneli hlasy, ktoré hovoria o zatvorení bane v Handlovej, ktorá je nebezpečná a do ktorej chodu štát ročne napumpuje státisíce eur. Teda o veľkých ziskoch nemôže byť ani reči. Proti tomu však protestujú baníci, ktorí tam naďalej dennodenne fárajú, aj keď sú si vedomí, že možno fárajú naposledy. Zavretie

Pokračovanie na str. 5

Oznamy Obecného úradu

O čom rokovali na Obecnom zastupiteľstve

Na **18-om zasadnutí** Obecného zastupiteľstva v Radošine, konaného dňa 4.9.2009, poslanci

- schválili:

1) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 399/21 pre Ferdinanda Pupáka, Radošina Piešťanská 405; 2) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 399/22 pre MUDr. Helenu Mancovú, Radošina, Piešťanská 412; 3) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 399/23 pre Jozefa Vlasáka a manž. Jarmilu, Radošina, Piešťanská 412; 4) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 399/24 pre Juraja Praženu a manž. Beátu, Radošina, Piešťanská 412/5; 5) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 446/2 diel 1 pre Mgr. Antóniu Büngerovú, Radošina, Hečkova 531; 6) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 446/31 a diel 5 z parc. č. 446/2 pre Mariána Skovajsu a manž. Alžbetu, Radošina, Hečkova 531; 7) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 446/33 a diel 6 z parc. č. 446/2 pre Vladimíra Hertela a manž. Martinu, Radošina, Hečkova 531; 8) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 446/35 a diel 3 z parc. č. 446/2 pre Eriku Mužikovú, Radošina, Hečkova 531; 9) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 446/32 a diel 4 z parc. č. 446/2 pre Zdenka Vanžuru a manž. Gabrielu, Radošina, Hečkova 531; 10) Návrh nájomnej zmluvy na prenájom parc. č. 446/34 a diel 2 z parc. č. 446/2 pre Mariána Vojtku a manž. Gabrielu, Radošina, Hečkova 531; 11) Kúpu nehnuteľnosti v kat. úz. Radošina a to parc. č. 54/1, parc. č. 54/2 a parc. č. 54/3 a rodinného domu s.č.100 od Anny Vadrnovej, SNP, Brezno za dohodnutú kúpnu cenu 5.000,-€; 12) Žiadosť DHZ Bzince o povolenie hodovej tanečnej zábavy a oslobodene od poplatku; 13) Predaj nehnuteľnosti vo vlastníctve obce Radošina - budovy

Domova dôchodcov s.č.13/20 a parc. č. 8 zastavané plochy vo výmere 202 m² NSK za účelom zriadenia Špecializovaného zariadenia za cenu dohodou 33 194,- € (1 mil. Sk) v zmysle Uznesenia NSK 97/2009 bod 42a) zo 42. riadneho zasadnutia Zastupiteľstva Nitrianskeho samosprávneho kraja, konaného dňa 30. marca 2009; 14) Pri príležitosti pravidelných „stretnutí rodákov“ prispievať formou upomienkových predmetov;

- neschválili:

1) Žiadosť Petra Škodu, Nádražná 197, 956 05 Radošina o odkúpenie pozemku – diel 6 z parc.č. 196/27 v kat. úz. Radošina; 2) Žiadosť Jozefa Jankoviča, Nádražná 195/79, 956 05 Radošina o odkúpenie pozemku – diel 2 z parc. č. 196/5 v kat. úz. Radošina; 3) Žiadosť Petra Fulíra, Nádražná 196, 956 05 Radošina o odkúpenie pozemku – diel 4 z parc. č. 196/5 v kat. úz. Radošina; 4) Žiadosť Zuzany Balážovej, Nádražná 198, 956 05 Radošina o odkúpenie pozemku – diel 8 z parc. č. 196/28 v kat. úz. Radošina; 5) Žiadosť Daniela Vlasáka, Nádražná 195/80, 956 05 Radošina o odkúpenie pozemku – diel 2 z parc. č. 196/5 v kat. úz. Radošina; 6) Žiadosť Janky Krškovej, Radošina, Družstevná 91 o zámenu, doplatenie rozdielu pozemku v kat.úz. Radošina parc.č. 101/16; 7) Žiadosť Martina Gálíka a manž. Evy, Radošina, Nitrianska 692, Radošina o schválenie splátkového kalendára; 8) Žiadosť o finančný príspevok pri príležitosti stretnutia 60 – ročných „Radošinčanov“

- nesúhlasili:

1) S realizáciou stavby ČOV Nitrianska Blatnica v kat. úz. Radošina podľa predloženej koncepcie výstavby ČOV pre obec Nitrianska Blatnica v kat. úz. Radošina

Oslava 65. výročia SNP!

Miestna organizácia LS-HZDS v spolupráci s OÚ usporiadala pietnu spomienku padlých bývalých našich občanov v druhej svetovej vojne a následnom SNP, ktoré vypuklo 29.8.1944 v Banskej Bystrici, čo malo pozitívny vplyv na ukončenie druhej svetovej vojny. Vytúžená sloboda prišlaporážkoufašistického Nemecka dňa 8. 5. 1945 v Berlíne. Dňa 29.8.2009 oslava v obci prebehla takto: privítanie občanov a predsedu Okresného predstavenstva LS – HZDS starostom Ing. F. Šugrom v zasadačke OcÚ, spoločný

pochod k pomníku padlých, zahájenie starostom, prednes básne, spomienkový príhovorom G. Bartoškom, polozenie venca predsedom OP-LS-HZDS JUDr. K. Gerhát, zapálenie kahancov a úcta minútou ticha.

Oslava pokračovala zapálením VATRY na miestnom ihrisku TJ ŠK, opekaním špekáčiek a občerstvením do 21 00 hod. Celý priebeh bol dôstojný jubilejnému výročiu osláv SNP.

Ďakujem všetkým občanom za účasť na pietnej spomienke hrdinom druhej svetovej vojny a SNP. Ďakujem starostovi obce Ing. F. Šugrovi, členom miestnej organizácie LS – HZDS, ktorí sa aktívnym prístupom podieľali na zabezpečení celého priebehu programu osláv 65. výročia SNP.

Ďakujeme sponzorom za podporu tejto akcie: J. Sojkovi, Ing. V. Benedikovičovej, Poľnohospodárskemu družstvu Radošinka, Ing. P. Lesayovi, M. Sigetovi, F. Bollovi a J. Petrášovi.

Správy KLUBU DÔCHODCOV

Už štvrtý rok kráča viac ľudí v staršom veku vždy vo štvrtok popoludní do „zeleného domu“ – sídla Klubu dôchodcov v Radošine. Niektorí sú skalní, nevynechajú ani jedno stretnutie, iní z rôznych dôvodov, najmä zdravotných, navštevujú klub sporadicky.

Činnosť klubu je naozaj bohatá. Medzi najobľúbenejšie akcie patrí výlet do Horných Salíb, kde liečivá voda výborne pôsobí na ubolené telá a pomáha relaxovať. Súčasťou výletu „za kúpaním“ vždy býva aj návšteva historických pamiatok. Vydareným výletom bol júnový výlet na Červený kameň spojený s prehliadkou vínnej cesty a návštevou krásneho mestečka Modra. Pri klube bol založený turistický oddiel, ktorý sa teší stále väčšej obľube. Aj o svojich turistických zážitkoch si členovia radi porozprávajú na „opekačkách“ na dvore klubu.

Dôchodcovia však nezabúdajú ani na kultúru a vzdelávanie. Ku kultúrnym zážitkom vždy patrí návšteva podujatí v Dome umenia v Piešťanoch, či už koncertov, baletu, alebo divadelných predstavení. K vzdelávacím aktivitám patrili v tomto roku aj odborné a veľmi pútavé prednášky našich lekárov MUDr. Eduarda Šmotláka a MUDr. Tatiany Kolkovej. MUDr. Šmotlák predniesol témy „Reumatizmus“ a „Vysoký krvný tlak“, MUDr. Kolková sa zaoberala problematikou „Dôležitosť prevencie v klimakteriu“. Prednášky sa tešili veľkému záujmu, výbor klubu v ich organizovaní mieni pokračovať aj naďalej.

Svoj obzor a zručnosti si naši seniori rozšírili aj na kurzoch, či už kurze výroby bábik zo šúpolia alebo kurze zdobenia medovníčkov.

Ako vidno, činnosť klubu naozaj nie je o „kávičkovaní“ či klebetení. Ide predovšetkým o zmysluplné stretávanie ľudí, ktorí si majú čo povedať a navzájom

sa obohatiť. Celú činnosť organizuje výbor klubu na čele s predsedníčkou pani Helenkou Streicherovou, ktorej patrí veľká vďaka. Za vytvorenie podmienok pre činnosť klubu a spoluprácu patrí poďakovanie aj starostovi obce Ing. Šugrovi, obecnému zastupiteľstvu a zamestnancom obecného úradu.

Dvere klubu sú stále otvorené aj pre ďalších seniorov. Stačí sa prísť len pozrieť a možno sa rozhodnete rozšíriť rady tých, ktorí obdobie „dôchodku“ dokážu pozitívne využiť aj na svoj osobný rozvoj a zlepšenie medziľudských vzťahov.

M. Escherová

S hlbokým zármutkom sme prijali správu o úmrtí našej pani učiteľky Emílie Melušovej, ktorá zomrela 15.8.2009 vo veku 89 rokov v Nitre.

Česť jej pamiatke!

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

JÚL - AUGUST 2009

Narodili sa:

Matej Petruš

Alexander Antony Montgomery

Martin Piršel

Vanessa Jašková

Vitajte medzi nami!

Manželstvo uzavreli:

Emília Balážová a Juraj Moravčík

Andrea Šándorová a Andrej Toráč

Blahoželáme!

Okrúhleho životného jubilea sa dožili:

-50-

Zuzana Ondrejková

Zuzana Frťalová

Vlasta Turčanová

Lubomír Chalupa

Vladimír Ondrejka

Bernardína Kubovičová

Marta Kochanová

Pavol Mandúch

-70-

Amália Nagyová

Jozef Chromý

Dominik Krajčír

-80-

Valéria Vítčanová

Pekného životného jubilea sa dožili:

Gabriela Baňaková - 81 rokov

Štefan Krajčír - 81 rokov

Ludovít Cvik - 82 rokov

Anna Glosová - 83 rokov

Vlasta Kolková - 83 rokov

Marta Žureková - 83 rokov

Imrich Kolka - 84 rokov

Marta Naňová - 84 rokov

Ludovít Grznár - 86 rokov

Mária Zlatňanská - 86 rokov

Jozef Blahuš - 87 rokov

Všetkým Vám prajeme veľa zdravia do ďalších rokov!

Opustili nás:

Miloš Horáčik - 44-ročný

Spomíname!

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

Leto je nenávratne preč. Slniečko sa strieda s dažďom, teplo s chladom. Niektorí nostalgicky, iní so samozrejmosťou prijímajú túto každý rok opakujúcu sa skutočnosť. 2. Septembra sa na slávnostné otvorenie školského roka 2009/2010 nastúpilo 203 žiakov. S predchádzajúcimi školskými rokmi je to i naďalej pokles, ale, ako uvádzajú matričné záznamy, ide o posledný úbytok na najbližšie roky. Žiaci, najmä tí menší, sa do školy tešili. Počas prázdnin siahali po knihách, ktorými si krátili dlhé chvíle. Je to dobrá a vhodná forma rozširovania a utvrdzovania si vedomostí. Žiaci sú plní očakávania, čo im prinesie nový školský rok. Čaká ich druhý rok v duchu školskej reformy. Pokračujeme v zmenách, ktoré sa nám osvedčili. Učitelia i počas dovolenky študovali odbornú literatúru a zúčastňovali sa školení, aby odovzdali žiakom tie najlepšie a kvalitné vedomosti. Ak bude spolupráca učiteľ - žiak - rodič na dobrej úrovni, budú i výsledky k spokojnosti všetkých, pretože vzdelanie má budúcnosť.

ŠKOLA A POVINNOSTI

S nástupom školského roka pribúdajú žiakom povinnosti. Ranné vstávanie, dni plné úloh, domáce úlohy. Pod pojmom domáce úlohy si mnohí predstavujú len písomné vypracovanie úloh doma, no ide i o ústnu prípravu na jednotlivé predmety. Domáce úlohy majú veľký význam: sú doplnkom školskej práce, dávajú učiteľovi spätnú väzbu o vedomostnej úrovni žiaka, prehlbujú a utvrdzujú to, čo sa žiak naučí v škole a pomáhajú žiakom lepšie si osvojiť nadobudnuté poznatky.

Každému dieťaťu vyhovuje iná denná doba na prípravu do školy. Niektorí chcú mať úlohy čo najskôr za sebou, preto sa im venujú hneď po príchode zo školy. Ďalší si potrebujú najskôr oddýchnuť. U iných možno prichádzajú na rad až vo večerných hodinách. Rodičia by mali vedieť, kedy ich dieťa potrebuje oddych a kedy vie pracovať dobre, tvorivo. Preto je dôležité určiť si čas, kedy sa budú robiť domáce úlohy a dodržiavať ho.

Každý žiak má svoje obľúbené vyučovacie predmety a úlohy z nich robí radšej ako z ostatných. Preto by mal začať tými úlohami, ktoré vníma ako nepríjemné, alebo ťažké a končiť jednoduchšími, ktoré sa stanú odmenou za splnenie ťažších. Dieťa je treba pochváliť i za to, že s úlohami začalo. Môže to byť hnacou silou k ich splneniu, preto si ju nenechávame až na záver.

Dôležité je i pracovné miesto, kde má byť čo najmenej rozptyľujúcich faktorov, ako sú hračky, nahlas tikajúce hodiny alebo televízor, ktoré môžu odviesť pozornosť dieťaťa a ovplyvniť jeho výkon.

Je potrebné uistiť sa, či si dieťa vie urobiť úlohy samo a ak áno, treba obmedziť pomoc len na krátky rozhovor o nich. Za každú vyriešenú úlohu nešetríte chválou. Ak si žiak a rodič nevedia s úlohami poradiť, treba osloviť školu alebo učiteľa, kde pomoc určite nájdú.

G.B.

Z prázdninového denníka

19.7.2009

V nedeľu som bol s rodičmi v Bratislave v Slovenskom národnom múzeu. Najviac sa mi páčil vypchatý zubor a mamut. Vystavených exponátov bolo veľmi veľa - kamene, rastliny, zvieratá. Cestou domov sme sa zastavili na hrade Devín. Pod hradom sa vlieva Morava do Dunaja. Bolo tam pekne, ale štípali komáre.

27.7.2009

Cez víkend sme boli na Orave u babky. Navštívil som sesternice. Bol som s nimi na Habovskom kardane v Habovke. Pretekali sa podomácky vyrobené traktory z Poľska, Česka a Slovenska. Jednou z disciplín bola jazda po rozbahnenom poli. O túto súťaž bol najväčší záujem. Vyhrál traktor z Českej republiky.

2.8.2009

Habakuky - rozprávkové mestečko, je vybudované na Donovaloch. V rozprávkových domčekoch hrali bábkoherci s drevenými bábkami - marionetami rozprávky od Pavla Dobšinského. Ľudoví umelci predvádzali remeslá. Vyskúšal som si vytočiť misku z hlíny.

10.8.2009

Každý deň sa pozerám na Marhát (748 m.n.m.). Snívam o tom, že raz tam pôjdem. 9.8.2009 o 13.00 som spolu s dedom, babkou, mamou a bratom Paľkom vystúpil na Marhát. Počasie nám vyšlo. Z rozhľadne vysokej 17m sme videli Mochovce, Topoľčany, hrad Tematín, Piešťany, Jaslovské Bohunice, Zobor, Nitru a tiež Radošinu, kostol a aj náš dom. Domov som sa vrátil unavený, ale šťastný.

20.8.2009

Každý rok sa teším na Agrokomplex v Nitre. Vystavujú tam poľnohospodárske stroje a zvieratá. Najviac sa mi páčil traktor New Holland a plemenný býk, ktorý vážil 1320 kg. Povožili sme sa na parnom vláčiku. Ujo sprievodca nám rozprával, že rušeň na konečnej zastávke otáčajú na točni z Radošiny. Daroval mi kartónové lístky.

Juraj Goryl

DOMA JE V RADOŠINE

Je príjemné vrátiť sa domov. Domov. Do Radošiny. Prichádzam každý rok a som za moje letá vďačná. Spolu so mnou aj moje deti. Sara a Mark. Majú Radošinu takú, akú si ju pamätám ja, keď ešte žila moja babička. Chodila som k nej na prázdniny z horného konca dediny, na ten dolný, pri ihrisku. Vtedy chovala husi a zajacov, so spolužiakmi som sa kúpavala v potoku, kde sme si vlastnoručne postavili hrádzu a každú stredu sa tešila na nemäsový deň, pretože babička k nekonečným obdobám fazulovej polievky podávala slivkové gule, šúľané slíže, lokše, báľeše, parené buchty alebo palacinky.

Moje decká sa kúpu v malom bazéne u našich doma na dvore, každú voľnú chvíľu opekajú s dedkom špekáčiky (aj v stredu) a zmrzlina dolu pri bufete je samozrejmosť, skoro ako

počas môjho detstva bol rad na toaletný papier, keď dorazil do dediny tovar. Jasné, časy sa menia... stárnem, teda zrejme ako naše víno alebo krásniem ako muškáty v oknách a po ulici sa bicyklujú deti mojich rovesníkov, ktoré ma namiesto „Ahoj“ zdravia „Dobrý deň“.

Ale ten pocit zostáva. Nemenný. Stály a kryštálicky čistý. Nikde na svete sa nehrám na nikoho, kým nie som...ale doma je to zdôraznené a neopakovateľné. Večer si idem zabehať a tety na ulici mi mávajú, kamaráti na mňa pokrikujú od chladeného čapovaného piva alebo kofoly. Šoférujem po ulici v aute a ľudia len tak zdvihnú ruku na pozdrav a ja im veselo zamávam. Presne tak isto, ako to robí môj otec. Zdvihnutá pravá ruka s ležérne vztýčenými prstami. Len mi prekáža, že tá naša ulica je stále rozkopaná...decká na nej prestali skákať gumu a hrať vybíjanú. Keď sme stavali dom volali ju „Milionárskou štvrtou“, keď sme sa nastahovali, aktuálne nás premenovali, že to sú tí – zo „Zadĺženej“ a teraz sa už len každý pýta: „Ešte stále tam máte ten tankodróf?“

A ešte mi je ľúto Čertovej pece – preslávená kempingom pre východných Nemcov, preplnenou terasou a čerstvými dobrotkami je dnes taká opustená. Dokonca aj časy, keď žila zašlou slávou sa pominuli...už len prežíva. Skoro ako ten koník, čo sa tam naverímboha pasie.

Viem, doba je ťažká, mlieko je drahšie ako pivo, ekonomika je zlá, kríza, kríza kríza...veď nakoniec, len konštatujem. Že mi to je trochu ľúto....

Naši rodičia chceli, aby sa nám žilo ľahšie, my chceme, aby sa žilo ľahšie našim deťom...a ja dúfam, že bude. To je budúcnosť.

Prežila som v Radošine pekné detstvo. Bezpečné a veselé. S ranným kikiríkaním kohútov, ktoré nikdy nezaspali a ak by náhodou, zaskočil miestny rozhlas...To je minulosť.

Moje deti majú v Radošine pekné letá. A to je prítomnosť, ktorou žijeme, tešíme sa z nej a čerpáme energiu. Aj s kikiríkaním a rozhlasom.

Je naozaj príjemné vrátiť sa domov. Vrátiť sa do Radošiny s jej strasťami a radosťami, kde som stále Palova a Magdulina dcéra, kde idem k susede len tak na kávu, kde sa to stále delí na horný a dolný koniec alebo pri kostole a pri ihrisku.

Ľudia zas na tých, ktorí sa k nám privydali a priženili a na domácich. Skoro ako na nedeľnom futbale – mužstvo hostí a mužstvo domácich. Vlastne som len chcela povedať, že nie je nad to – sa len tak vrátiť. Domov. Do Radošiny. Či je mi dobre, alebo aj nie práve najlepšie...

Nemenila by som. Nechcem byť hosťom. Chcem zostať domáca...

Andrea Coddington

bane by totižto

Dokončenie zo str. 1

znamenalo stratu zamestnania a v tejto krízou postihnutej dobe, by sa nové hľadalo ťažko.

Začiatok septembra sa spája u ľudí s nástupom do školy. Je to pochopiteľné, veď takmer v každej rodine na Slovensku sa nájde nejaký ten školopovinný. Najviac to však pociťujú tie rodiny, kde po prvýkrát odprevádzajú k bráne základnej školy prváčika. Kto si myslí, že kúpa všetkých potrebných vecí a pomôcok je lacná záležitosť, bol prekvapený. Veď len kvalitná školská taška stojí od 50€ vyššie. Iste, dajú sa zohnať lacnejšie. Po roku nosenia takejto tašky sa rodičia môžu spolaťnúť, že čoskoro pôjdu aj so svojou ratoľestou k ortopédovi kvôli krivej chrbtici a podobne.

Pre študentov vysokých škôl znamenal začiatok septembra okrem signálu, že čoskoro začne akademický rok 2009/2010, aj pomerne veľký stres. Po nedávnom rozhodnutí akreditačnej komisie stratilo niekoľko univerzít štatút univerzity. Väčšina bude „len“ vysokou školou. Vysokoškôláci sa ale nemajú čoho báť, pretože ich to nijak neohrozí na ceste za titulom.

Od 1.9. 2009 nadobudla účinnosť aj novela zákona o štátnom jazyku. Táto novela ukladá povinnosť určitým osobám používať spisovný slovenský jazyk pod hrozbou pokuty. Jedna z alternatív v preklade znamená, že ak ľudia, ktorí majú maďarskú národnosť a hovoria maďarským jazykom prídu na obecný úrad, kde za priehradkou sedí ich suseda z vedľajšieho domu s rovnakou národnosťou, nesmú sa medzi sebou rozprávať po maďarsky. Predstavitelia ruskej, poľskej, rusínskej, chorvátskej a bulharskej národnostnej menšiny na Slovensku vyjadrili svoj súhlas s touto novelou. Maďarská národnostná menšina však tento súhlas nevyjadrila a zrejme ani nikdy nevyjadrí. Každý z nás zrejme tuší prečo. Posledné mesiace máme možnosť sledovať vypäté vzťahy medzi Bratislavou a Budapešťou. Zatiaľ sa zdá, že k zlepšeniu tak skoro nedôjde.

Miroslava Kolková

Pochútky z plodov našich záhrad

Kapustovo - rajčinová pomazánka

Suroviny: 1 kg rajčín, 5 ks červenej papriky, 0,5 čerstvej kapusty, 3 feferónky, 3 cibule, 15 dkg kryštálového cukru, 2 PL preosiateho deka, 1 dcl oleja.

Postup: suroviny pokrájame na menšie kúsky a dáme variť do zmäknutia, asi 1 - 1,5 hodiny. Rozmixujeme mixérom, pridáme malý pretlak a povaríme 5 minút. Horúce nalejeme do pohárov a sterilizujeme 5 minút.

Pomazánka je výborná na chliebik v zimnom období.

Horčica z cukety

Suroviny: 2 kg očistenej cukety, 1 hlávka cesnaku, 5 dkg soli, 0,25 l oleja, 1 dcl octu, 2 KL mletého korenia, 1 feferónka, 1 PL cukru, 1 malý kelímok horčice.

Postup: cuketu pokrájame na kocky a spolu s ostatnými prísadami dusíme jednu hodinu. Vychladnuté rozmixujeme, primiešame horčicu, nalejeme do pohárov, sterilizujeme 15 minút.

Horčica je výborná, má dlhú trvácnosť a je vyrobená bez konzervačných látok.

Mrkvová pomazánka

Suroviny: 3 veľké surové mrkvy, 1 veľká cibuľa, 3 vajíčka uvarené natvrdo, 3 kyslé uhorky, 1 veľká majolka, 1 tvaroh.

Postup: všetko nadrobno postrúhame, posolíme, pokoreníme, zmiešame. Dáme do chladničky a natierame na pečivo.

G.B.

PO AUGUSTE S JAWOU

Dňa 22.8. 2009 sa v našej obci uskutočnilo stretnutie majiteľov a priaznivcov historických vozidiel. Toto podujatie sa uskutočnilo pri príležitosti 80-teho výročia založenia značky JAWA. Na toto stretnutie prišlo 25 veteránov, z toho 15 motocyklov zn. JAWA, od

Ďakujeme všetkým majiteľom týchto veteránov a návštevníkom za účasť na tomto stretnutí, Ing. Pavlovi Hauptvogelovi PhD. za autentické zábery z tohto stretnutia zachytené jeho foobjektívom a všetkým, ktorí sa podieľali na príprave a priebehu tohto

najmenšej Jawy typ 550 objemu 50 cm³ z roku 1957 až po Jawu 500 OHC tiež z roku 1957, ďalej 2 motocykle zn.ČZ, 4 Velorex poháňané motormi Jawa 350, 1 skúter Jawa Tatran 125 a 3 automobily 2x Škoda Tudor r. výroby 1951 a prekrásna Jawa Minor 600 z roku 1938. Z motocyklov určite patrila medzi najcennejšie a zároveň najstaršie Jawa 250 Špeciál z roku 1938. Napriek vrtochom počasia bola uskutočnená aj malá prezentačná jazda obcou a stretnutie bolo ukončené posedením pri hudbe v podaní hudobnej skupiny POHODA z Radošiny.

stretnutia. Ďalej nám nedá nespomenúť, že toto stretnutie sa uskutočnilo v spolupráci s OcÚ v Radošine, za aktívnej pomoci starostu Ing. Františka Šugru a jeho pracovníkov a predsedu ŠK Jozefa Oravca. Veľké poďakovanie za finančnú a materiálnu pomoc patrí sponzorom: spoločnosť Ematech s.r.o. Radošina Ing. P. Matejovič, Audoprava Lanfer Behynce M. Lanfer, autoopravárenská činnosť Pavol Krajčír, Heba Nábytok Piešťany M. Helbich a M. Basár, autodoprava D. Gál.

Juraj Helbich a Peter Cvik

„ZASPOMÍNAJME SI SPOLU A ZÁROVEŇ PREDSTAVME...“

DNES SPOMÍNAME S VILIAMOM KRAJČÍROM

Spomienky na vydarené, či menej vydarené zápasy

Rád spomínam na niektoré futbalové stretnutia, viac na tie vydarené, ale i na tie menej, ako napríklad na stretnutie v Horných Štitároch. V polovici druhého polčasu jeden z domácich divákov vtrhol na hraciu plochu, fyzicky napadol hlavného rozhodcu a ten stretnutie ukončil. Zvada a „trhanie“ nabralo na intenzite, pomiešali sa aj domáci hráči. Priznám sa, nám vzniknutý stav vyhovoval, do kritickej chvíle sme vyhrávali 2:0. Vedľa ihriska tiekol potok, stretnutie bolo riadne ukončené, tak sme všetci hosťujúci hráči zamierili doňho, aspoň trochu sa umyť. Medzitým medzi nás pribehol hlavný rozhodca a prosil, aby sme sa vrátili späť, lebo to s ním dopadne veľmi zle. Tolko nás presviedčal, až sme sa vrátili na hraciu plochu a v hre sa pokračovalo. Hralo sa dovtedy, dokedy výsledok stretnutia nezodpovedal predstavám domácich funkcionárov a divákov, a to nás napadlo až neskôršie. Hoci sme herne predčili domácich hráčov, nemohli sme si pomôcť, rozhodca nás nepripustil k ničomu, každú našu akciu prerušoval. Nastala kritická doba, ktorej naši hráči len- len, že nepodľahli, a to by vyhovovalo domácim. Ako kapitán mal som čo robiť, aby na záver inzultácia nebola pripísaná nám aj s možným vylúčením niekoľkých hráčov. Nakoniec stretnutie skončilo 2:2. Mysleli sme si, že výsledok stretnutia bude platný ten z predčasne ukončenej hry. „Zápisnicu zo stretnutia“ som nepodpisoval, ani mi nebola predložená. O výsledku sme sa dozvedeli až o dva týždne, keď vyšla Úradná správa, a tá nás riadne prekvapila. Rozhodca uviedol výsledok z dohrávky a o incidente ani zmienka, nič sa nestalo, ŠTK to akceptovala.

Medzi moje nevydarené stretnutia patrí zápas hraný v Malých Bielicach. V bráne chytal Dodo Machovič a pár minút pred koncom polčasu dostal vyrovnávajúci gól na 1:1. Tak ho to rozhnevalo, že sme my, obrana, nedokázali zabrániť spomenutej akcii, že vyzliekol dres a hodil ho o zem. Keď to videl jeho najlepší kamarát Lojzo Krivák, urobil ten istý úkon aj on a obaja svorne odišli z ihriska. Našťastie, vtedy sa za podobný čin hráči nevyučovali. Náhradník na striedačke nebolo, tak do brány som po dohovore s hráčmi nastúpil ja. Trénera sme nemali a aj výbor práve vtedy bol akýsi rozvadený. Útoky domácim sa darili, ja som sa v bráne otáčal, ako som najlepšie vedel. Pri jednom zákroku som sa dokonca zranil, ale nepoddal som sa. Pri tlaku, ktorý domáci vyvinuli na našu bránu, v čase, keď sme hrali deväti, nepodarilo sa mi udržať čisté konto, žiaľ, dostal som gól, bol to gól znamenajúci prehru zápasu 1:2.

Vianoce, na ktoré rád spomínam

Dovoľte, vrátim sa spomienkami na moje vianočné stretnutie s ozajstnou futbalovou loptou. Kým väčšinu našich „rodinných fundušárskych“ stretnutí sme hrali s handernými loptami a s nimi sme sa priúčali kopacej technike, ktorá riadne boľala, zrazu sa nám naskytla možnosť kopnúť si do skutočnej futbalovej lopty. Hotový zázrak! Vtedy na Vianoce priniesol „Ježiško“ Gustovi Madarásovi ozajstnú futbalovú loptu. Aby nám túto zvesť čo najrýchlejšie oznámil, čosi - kdesi Gusto prišiel k nám prvým na Štedrý večer spievať a vinšovať. Podľa tradície sme najskôr chodili spievať po rodine a až potom

prišli na rad známi. Dovtedy aj Gusto tak konal, no v ten večer zaužívané zvyky porušil. Dohovárali sme mu, prečo nám ho nepriniesol ukázať. Od tej chvíle sme horeli nedočkavosťou, kedy budeme môcť Gustov darček vyskúšať. Nevadilo by nám, keby sme mohli skúsiť aj hneď, hoci bola tma a mali sme aj my pred sebou vinšovačku. Dohovorili sme sa, že ráno sa stretneme za humnami na Pánskej table. Ani sme poriadne nespali, len aby sme nebudaj nezmeškali stretnutie. Na table bolo asi pol metra snehu a ani ten sa nám nestal prekážkou, aby sme si nekopli do Gustovho darčeka. Po hodinovom šantení, do nitky premočení sme išli domov. Najskôr nasledoval riadny rodičovský dohovor, rýchle osušenie a prezlečenie do teplého odevu a potom cesta do kostola. Aj takéto milé Vianoce som prežil, rád na ne spomínam.

Pohľad na prácu výboru a trénerov.

Od spomienok prešli sme k realite. Požiadal som pána Viliama, aby sa pokúsil vyjadriť svoj subjektívny pohľad na činnosť klubu, na prácu jednotlivých futbalových kolektívov vzniknutých za posledné obdobie a na prácu manažmentu Športového klubu.

Posledných pätnásť rokov životaschopnosti nášho klubu hodnotím v lepšom svetle. Začala sa organizovane práca s mládežníckymi celkami. K dorastu pribudli kolektívy Mladších žiakov – Pripravkárov a Starších žiakov. Teším sa, že dnes tieto celky sú odborne pripravované pod dohľadom skúsených trénerov, bývalých hráčov. To, čo sa voľakedy robilo v škole (p. učiteľ Repaský), dnes sa prenieslo na klub. Práca výboru sa stala poloprofesionálnou, iba s tým rozdielom, že nie je honorovaná. Nároky na vedenie a riadenie klubu z roka na rok sú čoraz ťažšie a komerčnejšie. Požadujú sa označení usporiadateľa vestami. V ligových súťažiach povinné zhotovovanie videozáznamu zo stretnutia a pod. V prípade nerešpektovania príkazov je hrozba vysokými sankciami.

Prekvapilo ma odmeňovanie rozhodcov. Dnes sa neplatí „kesch“ (do ruky), ale klub je povinný vopred zložiť finančnú čiastku zväzu, ako zálohu, a ten ich potom honoruje. Ďalej, „Zápisné do súťaže – Prihláška“, tú nebolo treba financovať, bolo to naopak. Nejakú čiastku sme dostali z okresu, ostatné sme si zarobili sami vlastným pričinením (Fašiangy po domoch, Sadenie májov dievkam, Hodová zábava, Silvestrovská zábava a plesy). Pri dobrom hospodárení sme prežili celý futbalový rok, ba ak sa nám podarilo ušetriť viacej koruniiek, zakúpili sme (okrem základných potrieb futbalistov) pre fanúšikov do Kultúrneho domu televízor. Musím podotknúť, vtedy sponzori neboli.

Od základu sa zmenilo futbalové myslenie hráčov. Dnes tréneri musia zodpovedať požadovanej kvalifikačnej futbalovej triede a byť jej držiteľmi. Myslím si, to je dobre, zvyšuje sa tým celková úroveň futbalu. Všimam si prácu našich trénerov. Kolektívy ktoré vedú, chcú nám predstavovať v tom najlepšom svetle, aj sa im doteraz darí. Získali niekoľko titulov Majstrov okresu, či účinkovanie dorastencov v V. lige. Všetko to svedčí o ich dobrej práci. Som presvedčený, že o najbližšiu futbalovú budúcnosť sa radošínsky Športový klub nemusí strachovať.

Hrať vyššiu triedu sa

Pokračovanie na str. 8

Pokračovanie zo str. 7

n e d á len s vlastnými odchovanými hráčmi a iba z domácich zdrojov. Byť účastníkmi vyššej súťaže znamená nepoľavovať zo svojej náročnosti, neustále sa herne zdokonaľovať, vyhľadávať schopné futbalové talenty, trebárs i u susedov. To by mala byť priorita všetkých, ktorí riadia náš futbal. Platí to pre všetky celky, ktoré vychovávame. Musíme stále s nimi pracovať, zdokonaľovať, aby podľa potreby boli hráči schopní bezproblémovo prejsť do vyšších súťaží, napríklad byť spôsobilí pre dorast a dorastenci pre A-mužstvo. Len s kvalitnými a dobre pripravenými jednotlivcami sa dá zvládnuť taká náročná súťaž, akou V. liga je.

Priznám sa, som rád, že futbalom nasiakol syn Ladislav a aj po skončení aktívnej futbalovej činnosti pokračuje vo výchovnej práci futbalovej mlade. Radosť mi robí vnuk Lukáš (Ladislavov syn), ktorý sa výkonomi zaradil do základného kádra dospelých.

Pozitívne hodnotím vykonanú prácu na poli skrášľovania športového areálu, hoci v poslednej dobe sme akosi v úsilí poľavili. Uznám, že na vine môže byť toľkokrát skloňovaná svetová kríza.

Neviem si vysvetliť nezáujem niektorých rodičov aj z okolitých obcí o šport. Pozastavil som sa pri hlásení na štadióne, kde pracovníci výboru ponúkali ich ratolestiam športovú výchovu v podobe futbalu. Zároveň aj ich samotných

Viliam Krajčír v hornom rade druhý zľava.

žiadali o spoluprácu pri výchove. Že by nad zdravým pohybom prevládli počítače?

Želám všetkým futbalistom Športového klubu veľa úspechov, aby naďalej nám fanúšikom rozdávali iba samu radosť a ďalej šírili dobré meno Radošiny.

Za všetkých oslovených, ako aj za čitateľov RN ďakujem za spomienky a želám Vám veľa príjemne strávených chvíľ pri stretnutiach s Vašími futbalovými obľúbencami.

(foto rodinný archív V.Krajčíra, jv)

Pár slov o futbalovom zápase OFK Tovarníky – ŠK Radošina.

Stretnutie, ktoré vyvolalo toľko polemík, že to nie je obvyklé. Odpoveď je vždy tá pravá, podľa toho, ktorá strana ju interpretuje.

Čo sa vlastne udialo v stretnutí, že musel byť zápas predčasne za stavu 0:0 ukončený? Na danú tému rozprával som sa s niekoľkými futbalovými odborníkmi na „okresný futbal“. Ale poďme po poriadku, ako sa odvíjal čas od nástupu mužstiev na hraciu plochu. Neďaleko nás postávala skupinka fanúšikov z Krtoviec a jeden z nich prehodil, „aha, zápas píska rozhodca, čo nás včera odľahčilo“ v Rajčanoch, budete vidieť, hostia budú musieť prehrať aj keby neviem ako hrali. Už to boli veľmi ustrašené slová vhoďené do placu na našu adresu.

O chvíľu pri nás sa pristavili priatelia z Topoľčian a nezávisle na Krtovčanoch sa rozhovorili na tému: hlavný rozhodca a mužstvo Radošiny. Uvidíte, rozhodca vytvorí pomstiteľskú náladu, len aby mu na ňu hráči neskočili, dajte pozor, máte mladý kolektív. Priznám sa, nikto z nás také niečo si nepripúšťal. Netrvalo dlho a náš hrajúci tréner upozorňoval nášho obrancu, aby v rámci pravidiel dovolene na tesno strážil svojho protihráča. Z neznámych dôvodov hlavný rozhodca si ho pozval k sebe a pohrozil mu, ak neprestane, dostane žltú kartu za rečenie! Potom nastalo udeľovanie žltých kariet, samozrejme iba našim hráčom. Niektoré boli oprávnené, ale vychádzali z dobre pripravenej provokácie hlavným rozhodcom. Vtedy priatelia predpovedali ďalší vývoj stretnutia. Ak vás začne vylučovať do tridsiatej minúty, hľadajte únik z hry, lebo na budúcu nedeľu nebudete mať dostatočný počet hráčov do základnej zostavy, dnes vám ich poriadne preriedi. Samotná hra od prvých minút sa niesla v znamení územnej prevahy domácich hráčov. No s

pribúdajúcimi minútami sa hra postupne vyrovnávala, a to hlavný rozhodca nepredpokladal. Lov na našich hráčov začal byť vážnejší. Ako prvý na výmysly hlavného rozhodcu doplatil náš kapitán mužstva Rosival, keď sa išiel spýtať, prečo je nariadený priamy kop na našu bránu. Odpovede sa mu nedostalo, tak zatlieskal. Na svete bola žltá karta, oprávnené. Kapitán ďalej išiel organizovať múr a rozhodca uvidel to, čo nevidel nikto z prítomných. Trik málo vídaný, že si buchol previnilec po zadku, čo si vysvetlil, že to patrí jemu. Červená karta. Nespravodlivosť neznesol T. Kováčik, nedokázal si udržať nervy, rozhodcovi zahrešil. Nasledovala slovná výmena, žltá karta a po nej aj červená. Po kartách tri naše zranenia a zápas sa skončil. Najskôr bolo interpretované, že hostia odišli z hracej plochy a keďže rozhodca pre Topoľčianske noviny My dnešok uviedol, že zápas ukončil pre pokles hráčov pod sedem. Bolo treba určiť inú verziu pre udelenie trestu. Našla sa rýchlo. Hostia mali na súpiske dvoch náhradníkov a tých neuviedli do hry. Jeden bol chorý, už pred stretnutím pociťoval žalúdočné ťažkosti, odišiel z lavičky a druhý bol brankár a nie hráč do poľa. Tak sekcia trestala. Finančný trest, prvý potrestaný dva zápasy nepodmienečne a druhý previnený štyri zápasy nepodmienečne. Tréner mužstva nesmie vykonávať funkciu štyri stretnutia, vedúci mužstva tiež zákaz činnosti na štyri stretnutia, a zástupca kapitána tiež zákaz vykonávať funkciu na štyri stretnutia. Hlavný vinník rozhodca L. Beliansky vyšiel s čistým štítom. Vyjadrenie delegáta zápasu nebolo vzaté do úvahy.

Ono to je už raz tak, keď chcete niekoho trestať a ste mocný, palica sa vždy nájde!

(jv)